

עטרת שרוב

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בניסיונות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת מקץ – הנוכה

בס"ד, עש"ק פרשת מקץ
כ"ט כסלו תשפ"ג – שנה י"ד גליון תרמ"ב

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
4:05	5:21	5:59	4:18	4:14	3:56
5:21	5:22	5:54	4:18	4:14	3:56
5:21	5:22	5:54	4:18	4:14	3:56
5:21	5:22	5:54	4:18	4:14	3:56

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרַעַח חֹלֶם וְהָנָה עֹמֵד עַל הַיָּאֵר. וְהָנָה מִן הַיָּאֵר עֹלֵת שִׁבְעַת פְּרוֹת יְפוֹת מֵרָאֵה וּבְרִיאֹת בְּשֵׁר וַתִּרְעֶינָה בְּאָחוּ. וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֶם שְׁנֵית וְהָנָה שִׁבְעַת שְׁבָלִים עֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטָבוֹת (ת"א-כ)

הנוכה ופורים לא בטלו

והנה בירושלמי (תענית פ"ב ה"ב) שנינו 'ואפילו תימר במלה מגילת תענית הנוכה ופורים לא בטלו', שאלו ב' המועדים היו הכנה לעתיד לבוא שלא יתבטלו ב' הבחינות 'יסוד' ו'מלכות'.

יום ח' הנוכה רמז לאלף השמיני

ובגמרא (סנהדרין צג.) איתא 'שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב', ואין הקדוש ברוך הוא מחדש את עולמו אלא לאחר שבעת אלפים שנה (שם צ:), והיינו בתחילת האלף השמיני, ועל זה בא הפסוק "למצנח על השמינית" (תהלים יב א) היינו האלף השמיני לעתיד לבוא, ואפשר לומר שעל זה תיקנו חז"ל הנוכה ח' ימים רמז לאלף השמיני מעין לעתיד לבוא.

ענין שבים זאת הנוכה הוא גמר החתימה

ואז באלף השמיני יהיה יום הדין הגדול, ואפשר שלכן כתבו תלמידי הבעש"ט שביום זאת הנוכה אז הוא גמר החתימה, כיון שיום זה מרמז לשלמות התיקון, וכן מצינו במשנה (תמיד פ"ז מ"ד) בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים, היינו שלאחר שבעת ימי השבוע באה בחינת העתיד לבוא רמז לתיקון ביום השמיני.

ביאור טעם החסיפיו חז"ל יום השמיני בחנוכה

והיוצא לנו דמה שתיקנו חז"ל הנוכה ח' ימים, הוא משום דחנוכה אינה עתידה להתבטל לעתיד לבא, והיא היתה המועד האחרון בסדר הדורות, לכן קבעוהו ח' ימים הכנה לעולם התיקון לעתיד לבוא שרומז ליום השמיני.

וזה ביאור הפסוק 'ועמדו רגליו ביום ההוא על הר היותים' וגו' (זכריה יד ד), שהרגלים הם רמז ליסוד הבנין, שעל הרגלים כל הגוף עומד ונשען, ויותים הם רמז לחנוכה, וכנ"ל.

ויעזור השי"ת שנוכה שתהיה החנוכה הכנה ראויה לגאולה השלמה לעתיד לבוא, שנוכה אז למשיח בן יוסף ולמשיח בן דוד, ואז יושלמו כל העשרה מאמרות, ויהיה כל מועד מכוון כנגד אחד מהעשרה מאמרות, ואז תקום הפסוק "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא" (ישעיה ב יא), וכמו שדרשו חז"ל (סנהדרין צ:.) על תחילת האלף השמיני.

ויהי רצון שנוכה בקרוב לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

שוה"פ זאת הנוכה תשפ"ב

התחנות, והכוונה בשבע הפרות יפ"ת המראה וכו' הוא כמו שמברכים את החתן 'שהווינו יעלה יפ"ה', והכוונה בזה הוא דהרי יפ"ה עולה למנין צ"ה, כמנין שם יה"ה אדנ"י, וכדאיתא ממרן האר"י הקדוש (ליקוטי תורה זכריה) שכך תהיה צירוף השם לעתיד לבוא בומן שיהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

חלום פרעה למנוע שלמות התיקון

וכמו כן בעניינינו אכלו הפרות הרעות את הפרות היפ"ת, דהיינו שפרעה חלם כמחשבתו הרעה, וכמו שהוא זמם לבטל את בחינת שלמות ז' המדות, ולכן חלם שהפרות הרעות אכלו את הפרות היפ"ת ולא נתנו שיבוא שמו של הקב"ה לשלמות התיקון.

וזה הביאור בהמשך הכתוב 'ותרענה באחו', שכן 'באחו' עולה י"ז כמנין מו"ב, וכל מטרוחניו הוא לתקן את מדת הטוב שנפגם בחטא עין הרעה, שאדם הראשון וחווה ראו "כי טוב העץ למאכל" וגו' (בראשית ג:.) היינו רק בחינת טוב, ובאמת היה העץ מעורב טוב ורע כמש"כ "ועץ הרעה טוב ורע" (שם ב ט).

וכמו שמצינו אצל בלעם הרשע שפתח ה' את פי האתון ואמרה לבלעם "מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלוש רגלים" (במדבר כב כח), וברש"י שם וז"ל: רמז לו אתה מבקש לעקור אומה החונגת שלוש רגלים בשנה. וכמו כן רצה פרעה לבטל את שלמות העשר ספירות ובכללם ב' המדות האחרונות שהם בחינת יסוד ומלכות. וכן היתה כוונת היוונים לבטל את המשך קיום כלל ישראל על ידי ביטול בחינת ה' אורות.

יוסף פתר החלום היפך כונת פרעה

ויוסף הצדיק הרגיש בכוונת פרעה הרשע לבטל את הבחינות האלו, ולכן פתר לו את החלום להיפך ממה שחלם פרעה, שלא יהיו הרעות אוכלות את היפ"ת, אלא שיבואו שבע שנות השבע והיו הכנה ראויה לבטל את שבע שנות הרעב, ועל ידי כך תהיה התיקון בשלמות.

יוסף עשה הכנה לגאולה העתידה

ועל פי זה יש לבאר מה דאיתא בחז"ל (סוכה נב.) שלעתיד לבוא כשיתגלה כבודו יבוא קודם משיח בן יוסף ולאחריו משיח בן דוד, שזה רמז לב' הבחינות, 'יסוד' כנגד משיח בן יוסף ו'מלכות' כנגד משיח בן דוד שבא מזרע יהודה, ולזה כפתרון החלום לפרעה עשה יוסף הצדיק הכנה לשלמות התיקון לעתיד לבא.

הענין שבתנוכה קבעו חז"ל ח' ימים

איתא בספרים הקדושים (בת עין) וישב בשם כתבי האר"י וז"ל) דגמר החתימה הוא ביום השמיני הנקרא זאת הנוכה, וצריך להבין הענין בזה. עוד צריך להבין הענין מה שקבעו חז"ל ח' ימים חנוכה מה שלא מצינו בשאר המועדים, וגם בסוכות הרי יום השמיני רגל בפני עצמו הוא (סוכה מז.).

והנראה לומר דהנה העולם נברא בעשרה מאמרות (אבות ה א) ומבואר ממרן האר"י הקדוש שהם רמז לעשר ספירות, והשורש של כל אחד מהמועדים מכוון כנגד אחד מעשר הספירות האלו.

הנוכה ופורים מכוון כנגד נצח והוד

והנה הנוכה ופורים הם תיקוני המדות נצח והוד כידוע (פע"ח שער חנוכה ופורים פ"ד), והם ב' המועדים האחרונים שנתגלו לכלל ישראל, ועדיין חסר התיקון של המדות יסוד ומלכות למנין עשר ספירות, שהרי למדות האלו אין מועד המכוון נגדם.

והנה בכל השנים יוצא שקורין את פרשת מקץ בחנוכה. ואפשר לרמז על הפסוקים שבריש

הפרשה (מא א"ד) "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם והנה עומד על היאור והנה מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרענה באחו והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאור רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאור ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות וייקץ פרעה".

ועדיין ביאור מה היתה הכוונה בחלום הזה של פרעה, דהרי איתא בגמרא ברכות (נה:) שאין מראין לו לאדם בחלום אלא מהרהורי לבו, וברש"י שם: מה שהוא מהרהר ביום, ועל איזה מהרהר של פרעה באה לו צורת חלום זה.

פרעה והיונים רצו לבטל השלמות ד"י ספירות

ואפשר לומר, דהנה תיבת שני"ה עולה כמנין ספיר"ה, וזה הביאור "ויהי מקץ שנתים ימים", היינו ב' פעמים שני"ה והם הספירות נצח והוד שהם כנגד המועדים חנוכה ופורים. "פרעה עומד על היאור", היינו יא"ר רמז ל' האורות שהם העשר ספירות, שפרעה רצה לבטל את שלמות הבחינות של העשר ספירות.

וכן בהמשך "והנה מן היאור עולות שבע פרות", היינו ז' המדות התחנות חג"ת נה"ם, ובכללם גם נצח והוד שהם המשלימים לשלמות ז' המדות

עטרת פז

אמרות טהרות מרבותינו ז"ע

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וַפְרָעָה הַלֵּם וְהִגָּה עֲמִד עַל הַיָּאָר (מא א).

במדרש מסמוך כאן הפסוק 'קץ שם לחושך' (איוב כג ג). והביאור בזה דהנה במדרש (כ"ד ב ד) איתא 'חושך' נקרא מלכות יון, שהחשיך עיניהם של ישראל בגזירותיו. והנה גם חנוכה היה בבית שני המכוון ליצחק כנודע, והנה יצחק איתא בוה"ק (ה"א כג): דהוא אותיות ק"ץ ח"י. והוה 'קץ' אור הגאולה, 'ח' ר"ת חושך יון, לרמוז שבזכות יצחק שהיה הראשון שנימול לשמונה, המתיק את מלכות יון, שבזכות ברית מילה שהוא בשמונה נעשה גם חנוכה, ולכן נעשה גם של חנוכה שמונה ימים. ולכן מסמוך כאן המדרש הפסוק הנ"ל, כי הרי חנוכה הוא תיקון חטא מכירת יוסף, כמבואר במגלה עמוקות ש'מלך יון' מספר יוס"ף ודוק.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל אֶבֶל הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ בָר תַּחַת יַד פְּרָעָה אֶבֶל בְּעָרִים וְשִׁמְרוּ (מא לה).

רצה לומר ידוע הוא שהצדיקים פועלים בבקשתם ובתפלתם, השפעות למטה עבור ישראל, כנודע מרבינו מרן רבי אלימלך ולה"ה כספרו הקדוש נועם אלימלך, וכשבאה השפע זו למטה בעולם העשייה הזה, או לפעמים מתגברים החיצונים והקליפות וחוטפים השפע זו להם ולרשעים. לזה מבקשים בני ישראל הקדושים וכן כנסת ישראל ויקבצו יתקבצו את כל אבלי השנים הטובות הבאות למטה האלהים שהם קדושה, ויצבירו בר תחת יד פרעה שהיא השכינה הקדושה שמשם דייקא יבא לנו השפע, 'אובל בערים' בערי ישראל, 'ושמרו' לבל יהיה שום יניקה ואחזיה לחיצונים.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיֹּסֵף הוּא הַשְּׁלִישׁ עַל הָאָרֶץ הוּא הַמְּשִׁבִיר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּבְאֹ אָחִי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לּוֹ אֲפִים אֲרָצָה (מב ו).

זיוסף הוא הצדיק, ואמרו רז"ל (מועד קטן טו): צדיק גזור והקב"ה מקיים, הקב"ה גזור והצדיק מבטל, דכתיב (ש"ב כג ג) צדיק מושל ביראת אלהים. לזה אמר הכתוב כאן זיוסף צדיק הדור הוא השלישי וגזור שהיה לישראל בניי חיי ומוזנא על הארץ בעולם העשייה הזה. 'הוא המשביר' רצה לומר למה אמר לשון משביר, אלא אמרו רז"ל (פסחים קא). קשין מוונותיו של אדם כקריעת ים סוף. לזה כשרוצה הצדיק להמשיך למטה לאיזה אדם השפעות הצריך לו מאד, אז צריך הצדיק לשבור דלתו נחשת עד שימשיך למטה לאדם הזה דייקא, לזה אמר 'הוא' הצדיק, 'המשביר' שישבר דלתו נחשת עד שמביא השפעות לכל עם הארץ, ואח"כ כשממשיך הצדיק לבני ישראל השפעות אז ויבאו אחי יוסף אחינו בני ישראל של הצדיק, זישתחו לו להקב"ה אפים בפנים מאירין מאירין בשמחת הלב. ארצה אתון אר"ץ ה' מלכות שמים, שיקבלו כולם עול מלכות שמים בשלימות גדול.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֶבֶל אֲשָׁמִים | אֲנַחְנוּ עַל אֲחֵינוּ וְגו' (מב כא).

אשמים בפסיק, כידוע ממרן הריב"ש טוב שבריאית העולם כהרין קמצא דלבושא מניה וביה (פירוש קמצא הוא חב אשר יש על גופו מלבוש, והלבוש הוא ממנו עצמו חלק מגופו ממש, כ"ה כביכול כל העולמות אליו, דאיהו וחיהו וגרמיהו חד בהון), וכח הפועל בנפעל אפילו בגשמי. וכשהיה מרן הקדוש רואה כלי אמר כל המחשבות שהיה לאומן בשעת עשייתו, ומכל שכן כביכול, ובכל מיני צער יש שם ניצוץ ממנו יתברך, אלא שהוא בכמה לבושים, וכאשר יתן לב להבין שגם שם אתו עמו יתברך, הוסר הלבוש ונתבטל הצער, כי צדיקא שלוחו דמטורניתא, ומה שחסר להם ידעו שזה חסרון הוא בשכינה, והוא צער אמיתי, אבל צער גשמי הוא הבל, ויקח עיקר צער כלבו על שורש נשמתו ואורות עליונים, שהם חסרון מהשפעתם וחיותם אמיתי. וזהו שאמרו אלו הקדושים אבלי אשמים שצערנו על חסרון אמיתי שיש באורת עליונים, ואח"כ אמרו הוידו וצערם אנהנו על אחינו, אבל עיקר צערם היו על אורת עליונים הנעלמים, על שהם אשמים בחסרון אור וחיות אין סוף.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבותינו ז"ע - חנוכה

אֲלֵהִים יִחַנְנוּ וַיִּבְרְכֵנוּ יָאָר פְּנֵי אֲתָנוּ סְלָח (תהלים סו ב)

הנה מבואר במדרש רבה (במדבר טו ו), דאחר שהקריבו הנשיאים בחנוכה המזבח, חלשה דעתו של אהרן שהוא לא השתתף בו, לא הוא ולא שבטו שבת לוי, ואמר לו הקב"ה שלך גדולה משלהן, שאתה עומד ומטיב את הנרות בזמן שבית המקדש היה קיים, ושלך קיימת לעולם כמו שמתרין הרמב"ן שקאי על נר חנוכה שקיימת לעולם. וזה ידוע דהמזמור הזה הוא בצורת המנורה. וידוע מספר בני יששכר (מאמרי כסלו סבת ב טו) כי אצל נרות חנוכה נתגלה האור הגנוז כי טוב. וזהו שחלשה דעתו של אהרן כי כסיבת חטא העגל חזרו לקלול ראשון, כי אצל קבלת התורה נתגלה להם האור כי טוב, ופסקה וזהמתן (שבת קטו), חרות על הלוחות, אל תקרי חרות אלא חרות (עירובין נד), וע"י העגל חזרו לקלול הראשון, מש"ה חלשה דעתו של אהרן, כי היה מתירא שמפני העגל יסתלק להם האור הגנוז, מש"ה ניתן לו הקב"ה המנורה שקיימת לעד שהם נרות חנוכה, כי שם נתגלה האור הגנוז, ונר מערבי שהוא עדות להם לישראל שהשכינה שורה אצלם (שבת כב), כי הנר היה דולק בנס, ונתכפר להם החטא העגל, וניתן לו הנר חנוכה שנתגלה אצלם האור כי טוב, לסימן שלא חטאו בני ישראל בעגל.

וזה ידוע דברי חכמו"ל (שבת כב) דמוזזה הנרמות ליוסף הצדיק מדרת יסו"ד, בימין, ונר חנוכה בשמאל. כי אצל יוסף הצדיק ע"ה נתגלה האור הגנוז שנאמר בו (דברים ג) 'בכור שורו הדר לו' היינו 'שורו' לשון הבטה, 'לו' נרמות על האור כי טוב שהאיר לאדה"ר ל"ו שעה. מש"ה מדליקין נר חנוכה אצל המזוזה סמוך ונראה לאותו צדיק. מש"ה השבוע שמדליקים נרות חנוכה חל תמיד בפרשת מקץ, לרמוז כי לנר חנוכה יש שייכות עם גדלות ורוממות יוסף הצדיק, שבזכותו נתגלה האור כי טוב בתורה, כדברי רבינו מהרצ"א מדינאב זצ"ל בספרו אנרא דפרקא (בסוף הספר באות כ), כי מן 'בראשית' עד 'ויאמר אלהים יהי אור' יש פ' אתון, לרמוז כי יסו"ד מספר פ', שהיכן גזרו בתורה לצדיקים לע"ל, לצדיק יסו"ד עולם עיי"ש.

וזה מרמוז המ"ק בתהילים אלהים יחננו הנרמוז על 'ויאמר אלהים יהי אור' מספר רל"ב מספר שמות עסמ"ב, ואמר אלהים יחננו נרמוז על חנינה, כאשר אמר יוסף בנימין אחיו במצרים (בראשית מג) 'אלהים יחנך בני', יחנך מספר חנוכה עה"כ, 'בני' כי נר חנוכה בחדש כסלו המיוחס ע"פ הדגלים לבנימין, ועליו אמר 'אלהים יהי אור' כי טו"ב. ויברכנו יברך מספר רל"ב כמספר יה"י או"ר הגנוז כנודע, יאר פניו איתנו ר"ת יוסף פ'נחס א'ליהו, שיום"ף נרמוז על נ"ר חנוכה כאמור, ורמוז עוד במצרים 'חמו"ש את ארץ מצרים' (בראשית מא) ר"ת חמ"ש ח'דש מ'ילה ש'בת, ע"י שמסרו את נפשם על גימל מצות הללו, וכו' לנס במנורה בהשמן. פינחס"ם כמ"ק (במדבר כה) 'הנני נתון ל"ו' הנרמוז לל"ו נרות חנוכה כדברי הבני יששכר (מאמרי חודש כסלו ג ו), כי הכהנים החשמונאים היו בודאי מבני בניו של פינחס זה אליהו שעתידי לבשר לבי ישראל הגאולה השלימה בביאת משיח בן דוד, שעליו נרמוז בתיקוני הזה"ק (דף עה) אורו של מלך המשיח שנתגלה אצל נרות חנוכה, יאר פניו איתנו ר"ת יוסף פינחס אליהו. סל"ה מספר צ"ה כדברי רבינו קודה"ק מהר"ן מראפשיץ וצללה"ה דקאי על לעתידי לאחר ביאת המשיח, כי בנר חנוכה נתגלה אורו במהרה בימינו אמנ ודו"ק.

ובזה נרמוז בתורה הקדושה מ"ק דקורין בימי החנוכה בחנוכה המזבח, כ"ף אחת עשרה זהב מלאה קמורת' (במדבר ו) כ"ף אחת עשרה ר"ת מספר צ"א, כמספר ר"ת יוסף פ'נחס א'ליהו, וזה הפ' מן ה'כ"ף ר"ת פ'נחס, ואל"ף הסמוכה לה מן א'חת ר"ת אליהו, עשרה' הוא יו"ד ר"ת יוסף, 'הב' מספר דו"ד כנודע, לרמוז כי אצלם נתגלה בנר חנוכה אורו של משיח הבא מדוד המע"ה, 'מלאה קמורת' שנעשה הנס ע"י כהנים מקריבי קמורת כנודע ודו"ק.

'פורת יוסף' מאמר ק"ק מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

מאמר לחנוכה מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א

ביום רביעי לחנוכה, אכתוב פרפרת אחת לכבוד היום.

כוונת המתקה בחודש כסלו

עיין בכוונת תשליך ב'פרי עץ חיים' (שער השופר פ"ה), הנה י"ג מכילין דמיכה (ז' ח-ג), מי אל כמנך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפר כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם' והם שורש לחדשי השנה, ישוב ירחמנו בתשרי, יכבוש עונותינו במר חשוון, בהורדה הרביעה (תענית ו'). במזל 'נצר חסד' כי תיקון ח' דמיכה יכבוש עונותינו, הוא נגד תיקון ח' דמשה 'נצר חסד', כמבואר ב'אדרא אוטא' (זוה"ק ח"ג רפ"ט). בהאי מזלא תליא חיי דכלא, מזוני דכלא, בהאי מזלא תליין שמיא וארעא, גשמין דרעוא, בהאי מזלא אשגחותא דכלא, בהאי מזלא תליין כל חיליין עלאין ותתאין.

ותשליך במצולת ים' **בחדש כסלו**, ותכווין שהוא מדה התשיעית של מיכה, נגד מדה התשיעית של משה, שהוא 'אלפים מצולת ים'.

להאיר למדת 'אלפים' תיקון חודש כסלו

ונצ"ח חס"ד מספר שמי"ן הטו"ב, הוא הכובש העונות כי תיקון ח' דמיכה יכבוש עונותינו הוא נגד תיקון ח' דמשה 'נצר חסד'. והכוונה הוא להמשיך אור מן 'נצר חסד' מזלא עלאה החסד, שבו הוי"ה דיו"ד ה"י וי"ו ה"י כמנין חס"ד, שבו ארבע יודי"ן, שורש ארבעים סאה שבמקו"ה, שורש הטהרה והקדושה. וממנו תאיר אור למדת 'אלפים' שהוא תיקון תשיעי **חדש כסלו**. וסוד אלפיים עולה אל"ף ה"י יוד"ד ה"י, ושורשו אל"ף ה"י יוד"ד ה"ה, מספר קנ"א, וגם מספר מקו"ה עם עשר אותיותיו עולה אלפיים שתאיר מינצ' חסד' שהוא בסוד מ' סאה דמקוה, למדת אלפים ונעשה מקוה וטהרה כדלעיל.

'מצולת ים' מתגרה בחכמים ובתלמידיהם

ונקרא כן 'אלפים', על שם שלשה שמות המתחילין באלפים איהיה אלהים אידני, סוד מספר עק"ב, ששם הנחש יונק מעק"ב זה. והוא המצולת ים שהוא נגד תיקון אלפים דמשה. המתגרה בחכמים ובתלמידיהם, לבטל מהם אהבת התורה, ומתגרה בתאות עולם הזה רחמנא ליצלן כמבואר בשערי קדושה (ח"א ש"ב), שיסוד המים ממנו תאווה התענוגים, ומחשבות לא זכות.

טעם התגרות היונים בחודש כסלו

וזה היה התגרות היונים בחדש הזה כסלו שהוא מדת אלפים, שמות הדינין, שמשם יונקין הקליפות והדינין קשים. ועיקר הם אלהים אידני העולה קנ"א, כי בא"היה אין להם אחיזה כל כך, אלא בסוד העיבור ודם נדות.

המתקת שמות הדינים

ותכוין להמתיק אלהים אידני הנקראין מצולת ים, כי אלהים אידני הם שורש מצולת ים שהוא נגד תיקון אלפים דמשה, והנה א"היה הוא דההי"ן העולה גם כן קנ"א מספר אלהים אידני, והוא כולל אותם, והוא שורשם, והוא עצם אלפיים. ועל ידי השפע שהשפיע בו 'נצר חסד' מזלא קדישא, אל 'אלפים' העולה קנ"א בגי' אהי"ה דההי"ן עם עשר אותיות בגי' קס"א שהוא מספר אהי"ה דיו"ד, הנה הוא ממתיק אלהים אידני שורש הדינין, והם מתחילין באלפים ועולין קנ"א, שהוא יונק מן קס"א.

יחוד 'ותשליך במצולת ים כל חטאתם'

ואז על ידי יחוד זה 'ותשליך במצולת ים כל חטאתם' ואז אותן החטאים שעשה האדם, שהם אותן המזיקין שנבראו על ידי חטאו, ומתגרין בו להחטיו יותר רחמנא ליצלן, הם יורדין במצולת ים. וס"ם ונחש צלם וכחם של יונים צלמות אהוון מצולת, אינם יונקים מלמעלה מן השמות אלו, שכבר נמתקו שורש יניקתם שהם הדינין, והם א"היה אידני אלהים מספר עק"ב מספר ענבי"ם מספר בצלי"ם, ואז אינם יונקים מהם, כי כבר נמתקו על ידי המשכת שמי"ן הטו"ב מן נצ"ח חס"ד, החתום בחותם כהן גדול איש החסד (זוה"ק ח"ג קמב:). כי מן מזל 'נצר חס"ד' נמשך האי רוחא משם ע"ב דיו"ד, מספר חס"ד לתוך יסוד דנוקבא, והוא הפך החתום בחותם וצלם של כהן גדול, הפך הוא יסוד דנוקבא, והכהן הוא בחינת ע"ב, ועי"ז לא היו ליונים אחיזה בפך שהוא בחינת נוקבא שמות אלהים אדני. והוא נמשך מינתיב לא ידעו עי"ט (איוב כח ז), ונמשך מדעת עליון, שהוא בדיקנא דעתיק מזל 'ונקה' מספר קס"א הני"ל, נשפע ממזל 'נצר חסד', וכל המשכות אלו מדעת עליון דרדלי"א.

התחדשות העבודה אצל הצדיקים בכל יום

וזה השם עולה רי"ו ג"פ ע"ב חסד, והוא הרי"ו המטיל הצדיק בביאה ראשונה לעשותה כלי, ושם תרעין דילה סתומים, בחותם בתוך חותם, ונעשית 'בתולה ואיש לא ידעה' (בראשית כד טז), מלכא טעם בתולה טעים (זוה"ק ח"ג רנח:), והוא **התחדשות העבודה אצל הצדיקים בכל יום, באור מופלא נועם עליון, בכל יום טועם אור חדש ממש מעין עוה"ב**, עולמך תראה בחיך (ברכות יז).

סוד חינוך עבודה לכהן גדול בעשירית האיפה

והוא סוד חינוך עבודה לכהן גדול בעשירית האיפה בכל יום (רמב"ם הלכות כלי מקדש פ"ה ה"ז), שאצלו צדיק עליון נתחדש עבודה בכל יום באור מופלא, 'חונך לנער על פי דרכו' (משל כב ו), בסוד כלילו דלתתא (זוהר חדש ש"ש), שנתחדש בחידוש המוחין בכל יום, מוחין חדשים, וטעם חדש, וזו וזוהר, הנמשך בכל יום לצדיקים, לא היה כזה בזמן הבית, כי הלוא להיות כי המלכות בעשיה בסוד הגלות, והיא צריכה שתהיה 'בתולה ואיש לא ידעה' מפני החיצונים, ובפרט בגלות ובלילה שאז תרעין דילה סתומין, והיא בתולה ממש, ובפרט אחר החורבן בימי הגלות, שהפ"ך בחינת יסוד דנוקבא, והכ"ף שלה חתום וסתים באלף עיזקאין, ובכל יום היא בתולה, אור חדש, על ידי חותמו של כהן נעשה בכל יום חינוך עשירית האיפה, חינוך חדש ומוחין חדשים.

חנוכה אור של 'נצר חסד'

וזהו החנוכה אור של 'נצר חסד', הנמשך על ישראל **בהבירות עליון, ממש לא יכילתו הרעיון, בכל יום הוא חדש, ונתחנך לעבודה חדשה**, עיין בפע"ח שער השכיבה (ק"ש על המיטה) פ"ו.

במזלא קדישא הרג מתתיהו בן יוחנן את היונים

והנה על ידי המשכות מזלא קדישא שלשה הוי"ת, נעשין וחר"ב בגי' רי"ו ג"פ חס"ד (תהלים קמט ו) להמית המזיקין והקליפות (שם פ"ה), ובהמשכה זאת הרג מתתיהו בן יוחנן את היונים, והמית אותם, והמשיך הני"ר והשמי"ן הטו"ב מספר 'נצר חסד' לתוך כלי החתומה במלכות.

וזה כיוון לסוד 'ותשליך במצולת ים כל

חטאתם' שהוא בחודש כסלו כני"ל שהם הקליפות שבעון, וכבוש אותם, ומשליך הקליפה במצולת ים.

לברר ולנקות הקדושה מתוך הקליפה

ולפי שאין חטאת וקליפה שאין בתוכה ניצוץ קדוש, ולכן עוד תכוין בהגיעך אל מזל התחתון יונקה' שהוא קס"א גם כן כמנין אלפיים, ואז תכוין שהוא ניקוי כס"ף בגי' עה"כ קס"א, והוא המברר ומנקה הקדושה מתוך הקליפה. ובביטוש תרין מזלין נצ"ח חס"ד ונק"ה בסוד 'הוי"ה אלהיכם אמת' במספר השוה שהוי"ה ממתיק את אלהיכם, ואמית הוא אהי"ה פ' אהי"ה בחינת יונקה', יורדין כל אלהיים והקליפות למצולת ים.

כוונת המקוה

וזהו **כוונת המקוה שאד"ם** שנאחו בו שלשה אלפיים שהם שמות איהיה אלהים אידני בחינת דינים, ושורשן בסוד שלשה אלפיים שבשם מ"ה יוד"ד ה"א וא"ו ה"א, כמו שמבואר לקמן, הוא טובל במ"ם סאה 'נצר חס"ד' כדלעיל שהמ"ם סאה הוא מדי' יודי"ן דשם ע"ב במקו"ה, ונק"ה מקו"ה בגי' אהי"ה דההי"ן עם האותיות בגי' ונק"ה, ועל ידי זה נמתקין כל הדינין ומברר את הנצוצין עי"י ונק"ה'.

במזלא קדישא נעשה היחוד בנ"ר חנוכה

והמשכות מזלא קדישא שלשה הוי"ת, בסוד 'חמי"ך מספר ג"פ הוי"ה עלה תמנתה' (בראשית לח ג), 'לחיים מספר ג"פ הוי"ה חס' (שמואל-א כז ז), שלשה הוי"ת שבמזלא, כשנמשכין להמתיק מצולת ים של איהיה אלהים אידני, נעשה שלשה יחודים הוי"ה אהי"ה, הוי"ה אלהיים, הוי"ה אדני, סוד נ"ר בגי' ג' יחודים הני"ל, **חנוכה**, חניו כ"ה אתון של הג' יחודים הללו, שעיי' חנו מכל הדינים.

השפעת יחוד נ"ר

ושלשה יחודים הם כוללים כל מיני השפעות, לבני חיי ומזוני, עולמת נשמות אלהות, חיבוק זיווג נישוק וזה סדרן יחוד יאהוהי"ה חיי אלהות נישוק. יחוד יאהוהי"ם מזוני נשמות חיבוק. יחוד יאהדונה"י בני עולמת זיווג. וזהו הני"ר הנעשה מביטוש מזלא 'נצר חסד' עם יונקה', בחינת יחוד או"א (כמבואר בפע"ח בכוונת חנוכה עיי"ש), ששם מזלא מספר שלשה הוי"ת מספר לחיים, עיין לקוטי תורה (טעמי המצות אמור) כוונת לחם הפנים. ובהמשכות שלשה הוי"ת אל מדת 'אלפים' שהוא שמות המתחילים באלפיים איהיה אלהים אידני, נעשה ונגמר נ"ר שבת, נ"ר חנוכה.

סוד יחוד נ"ר

וסוד הוי"ה אהי"ה הם נשיקין דרוחא ברוחא, וב"פ נשיקיה וב"פ רוי"ח עולה בשכמל"ו מספר אלף שני"ח, זיוג הנשיקין לחיים. וסוד הוי"ה אלהיים הוא חיבוק למזוני, וסוד הוי"ה אדני זיוג הבנים.

וכל אלו שלשה בחינות יחודים, כל אחד כלול מכולם להאיר לני"ר, כי שורשם עולמות נשמות אלהות, אשר יש בכולם כללות ושורש הכל שעולמות שהוא יחוד הוי"ה אדני יש בו ג"כ כל השאר יחודים, וכן נשמות אלהות.

סוד נ"ר מצוה

וסוד נ"ר מצו"ה שהוא נר שבתות ויו"ט, אשר הנר עם בחינותיו שלשה עולמת נשמות אלהות, ניכלול במצו"ה מספר שלשה פעם יאהוהי"ה, שכלם מאירין מנשיקין עליונים הנעלמים שג' היחודים נכללו ומאירים ביחוד הוי"ה אהי"ה, ומאירין מתלת רישין עלאין מע"ק בחינת כתר.

המשך – עטרת החסידות

ותפלה, אפילו בעת הסתלקות המוחין והחיות, כמו שאמר הריב"ש טוב (עיין בספר בעשי"ט עה"ת עמוד התפילה אות קטז) אפילו שאמר כמה דבורים בלא כוונה, לא יחזור לאומרים, כי אין שום מציאות בלתי השם יתברך.

מענין מחשבות זרות

ומענין מחשבות זרות, כשידע אדם שאלופו של עולם בתוך כל תנועה, ואין שום דבר קטן וגדול במקרה, מיד יתפרדו כל פעלי או"י (תהלים צב ז), ויפלו למטה, ובלבד שיהיה נכנע מאד לפני השי"ת, וישתתף עצמו עם כל חי, ויאז יבקע כשחר אור"י (ישעיה נח ח).

בהעדר הכנעה באים עליו הג' נגעים

ויש נגד שלשה אלפי"ן שלשה אורות, ג' נגעים שאת ספחת בהרת, כשהוא בלי ביטול והכנעה, והחכמה מאין תמצא' (איוב כח יב) היינו שאין יכולים להמשיך חכמה בחינת אבא רק ע"י שמחזיק עצמו לאין, שבעד החכמה באים הג' נגעים, והוא להתגדר ולקנטר חלילה, עיין ביעץ חיים' שער לאה ורחל (פ"ח).

שכר קיום תורה מצוות ומחשבות קדושות

ומענתה אחי למוד תור"ה לשמה בקבע ובגזילה היינו כי קבע הוא לשון גולה, כמו שכתוב (משלי כב כג) וקבע את קבעיהם נפש. ואז תזכה ללמוד בנועם זיו עליון, אור אין סוף, ויאיר לך או"י אילופו של עולם, ויתמתקו הדינין, ויתחבקו אורת הקדושה, לשבר ולבטל 'עברה וזעם וצרה' (תהלים עח מט), ולהמשיך מזון ופרנסה קצובין מקול שופר כמו שביאר לעיל שופר בגי' נ"ר וגי'פ יאהלוהי"ם בחינת מזוני.

נר חנוכה להמשיך בניס ולפקוד עקרונות וחינוך הבית

ועשה מצו"ת לשם השם יתברך, ותזכה לשמחה, ולשכר מצוה, עולמך ממש תראה בחייך (ברכות יז.), בגודל אור אין סוף, וזהו נר לרגלי' (תהלים קיט קה) נר חנוכה, להמשיך בניס ולפקוד עקרונות, ביחוד צ"א כמבואר לעיל, מגודל שמחת מצוה. וגם לחנך הבית, 'עולם חסד יבנה' (תהלים פט א), ברמ"ח מצות.

הרגל נפשך במחשבות קדושות

והרגל נפשך במחשבות קדושות, כי זה כל אדם, כי כל מחשבה רעה הוא סם המות לנפש, ותזכור תמיד שמרן האר"י היה אומר לכל אחד המחשבות שעברו עליו מעשרים שנה, וכשתרגיל עצמך במחשבות קדושות, תזכה שיהיה נפשך דבוקה ממש באור עליון, ויהיה פניך ממש פני שכינה, וזהו נר שבת נר מצויה, אור אין סוף, מאיר בשלשה הוי"ה אהי"ה מספר מצויה כדלעיל, יחודא עלאה.

סיימתי ענין זה, בחמשה לנר חנוכה, שנת שלשה פעם או"י, כתר"א, גי'פ אור בגי' כתר"א לפ"ק.

עצי עדן' מעשר שני מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

ותפלה, כידוע. ביאור הדבר, ראה בספר נצר חסד (פ"ב מט"ז) וז"ל: ויש מדרגה רמה, צדיקים הדביקים באור אין סוף, ואור שורף את השמן של חכמה, מגודל בהירות ודביקות אינו יכול ללמוד בתורה, כמו שאמר הגאון הקדוש רבינו הקדוש שמואל שמעלקא מניקלשבורג, 'משלשלין את האומנין' צדיקים, 'בתיבות' אותיות של התורה, 'שלא יזונו עיניהם' מזיו השכינה 'מבית קדשי הקדשים' כל כך ולא יתבטלו ממציאות, אשרי עין ראתה כל אלה ע"כ. וכ"ה ב'היכל הברכה' (דברים דף לה.).

אותיות תורה ותפלה

ומבואר בזוהר פנחס הנ"ל (רמב). בענין אותיות תורה ותפלה, וייקח מאבני המקום' (בראשית כח יא) הואיל ואתא חתן לגבי כלה, ואיהי יהבה ליה אבנין למשכב, כלא יקבל ברעותא דלבא, הה"ד וישכב במקום ההוא' על אינון אבנין, אף על גב דלאו אורחוי בכך.

והענין כי עיקר עבודת אדם, לבוא לבחינות לדבקה בו ממש, בגודל השכלות המושכל והמשכיל וההשכלה, היורדת נעם זיו השכינה, ואורו יתברך אור אין סוף, וזהו בחינות דכר זכר, ואור הפנים. וכד אתא חתן לגבי כלה ואיהי יהבה ליה אבנים, וי"ש כ"ב אתוון, 'אבנים' אותיות תורה ותפלה, ולפעמים אינם אלא אבנים ממש בלתי חיות ודביקות, אעפ"כ מקבל להון ברעותא דלבא. ואפילו כל אותיות שאומר העני, באמירות תילים וכן בתפלה, אפילו בלא כוונה, וכן בלימוד התורה, בלתי אור מושכל וחיות ודביקות, הכל מקבל קב"ה ברעותא דלבא, ובלבד שיהיה לשם השם. וענין זה חקוק בלבך, שלא תלך בלא תורה

סוד נר לרגלי

וכן נ"ר חנוכה"ה סוד נר לרגלי' (תהלים קיט קה), כי וסוד לרגלי' מספר גי"פ יאהדונה"י מבאר שהשלושה יחודים נכללו בכל אחד ואחד מהג' יחודים, ולכן אומר שני"ר חנוכה בסוד נר לרגלי, כי לרגלי' הוא בגי' גי"פ הוי"ה אדניי, כמבואר בפע"ח וז"ל: והנה בחנוכה היא נגד נה"י לבד, ואנו ממשכינן לה אור מגי' יחודים אלו עליונים, לעשות אותה נר. וזהו נ"ר' בגי' גי' יחודים, אנו ממשכינן לרגלי' ליחוד התחתון יאהדונה"י, המאירין לכל העולמות בחינת יחוד יאהדונה"י כני"ל ביחודא תתאה בקי"ש. כמבואר במדרש (תיקוני זהר חדש) ותמת שרה (בראשית כג ב) זהו קי"ש, ואמרנו בהיכל הברכה' חיי שרה קלא טו"א, וביזוהר ח"י ח"ב רפה טו"א. 'ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון' חבורא דארבע שמהן (תיקוני' לד: תיקון יח) שהם הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדניי עם שמע וברוך העולה שני אלפים תע"ו עולה פסוק הנ"ל, שמיתות צדיקים לקבל מלכות שמים, ולייחד יחודא עלאה ותתאה, באמירות שמע ישראל יאיי"א בשכמליו, ולייחד יאההוי"ה יאהדונה"י, והוא עולה מכוון יתמת שרה בקרית ארבע הוא חברון, וזהו כוונת המדרש המובא בקדמונים ילקוט ראובני חיי שרה ומבואר בתיקוני זהר חדש בסופו.

סוד יחוד 'אורי'

ויש עוד יחוד 'אורי' (תהלים כז א) בראש השנה (ויק"ר כא ד), שיחוד הנ"ר מאיר מצד שלי"ו מספר גי"פ הוי"ה אלהי"ם, בסוד חיבוק. כי נ"ר שלי"ו עלה שופ"ר, ואין כאן מקום לבאר.

ג' בחינות אור מאיר על הנרות

דע שיש שלשה בחינות או"י המאיר על הנרות, בסוד חיות 'תורה' 'מצוה' 'כוונה'

וידוע ועיין בשער לאה ורחל (פרק ג-ז) ביעץ חיים', שיש שלשה פעם או"י שורש שלשה אלפים דמ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואלו השלשה אורת מתקנין את לאה ורחל, בחינת תורה ומצות עיין ביאורו בארוכה בספרו 'זוהר ח' (ח"ה מד:).

אור תורה

וכשמאירין מוחין דאבא בחינת חיה כמבואר שם בע"ח, אלו השלשה אורת, מאירין על עוסקי תורה בחינת לאה באו"י וזיו וזוהר לא יכלהו הרעיון, רבי אבא אתלהיטו אנפוי כנורא מחדוותא דאורייתא (זוה"ק ח"א צד.), ורבי שמעון אסחר אשא בביתא (שם ח"ג רפז:).

אור מצוה

ויש או"י ושמחת מצו"ה, מתענג בנעם השם, מהארות או"י ונועם זיו השכינה, המאיר על עושי המצות, בחינת רחל.

אור מחשבות הצדיקים

ויש או"י למחשבות הצדיקים עוסקי ביחודים ובתפלה, אשרי עין ראתה, ומגודל האור נתבטל הדבור והמעשה, כמו שאמר רבינו שמעלקא מניקלשבורג 'משלשלין את האומנין בתיבות' (מסכת מדות פ"ד מ"ה) של תורה

קהל 'עטרת שלום' קאמרנא

בנשיאות נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פעיה"ק ירושלים תיבב"א

בס"ע תא רשמי"א

ל'הודות ול'הלל' ל'שמה הגדול'

הננו להודיע לכלל אנשי שלומינו מתפללי בית מדרשינו והו"ר הכוללים כי לרגל יום

זאת חנוכה

יערוך

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ה'שלחן הטהור'

בשירה וזמרה בתופים ובמחולות ביום ב' פרשת ויגש ב' טבת תשפ"ג

תכף לאחר תפילת מנחה

זמן תפילת מנחה בשעה 4:30

מעמד 'שריפת הפתילות' מיד לאחר השוה"ט

יוגש סעודה כיד המלך לציבור הקדוש

אלאכאן חנוכה
תפילת הקהילה